

Arrest

nr. 64 545 van 8 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VLAEMINCK, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 27 september 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 23 maart 2011, verstuurd op 23 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Nader Khel, Paghman, provincie Kaboel. U bent een soennitische moslim en u bent de dochter uit een huwelijk van een Tadzjiekse moeder en een Pasjoen vader. Een opleiding hebt u niet echt genoten. U bent twee jaar naar school geweest en u hebt les gekregen in de moskee. Tot uw huwelijk in 1373 (1994) hebt u in Nader Khel gewoond. Uw man nam u na uw huwelijk mee naar zijn geboortedorp, het dorp Qal e Shikh Mir dat eveneens in Paghman gelegen is. U schonk het leven aan een dochter (H.) en drie zonen (E.,

H., P.). U bent huisvrouw, uw echtgenoot was de kostwinner van het gezin. Hij was de eigenaar van een voedingswinkel in Kaboel, een winkel die zijn vader hem naliet.

Uw familie bezit gronden en boomgaarden in Paghman. Enkele van die gronden zijn heel goed gesitueerd, naast de beek onder de 'Paghman'-heuvel. In uw streek hebben veel mensen gronden en grondconflicten zijn er schering en inslag. Momtaz is een figuur uit uw provincie die er niet om verlegen zit om gronden in beslag te nemen. Dit gebeurde ook in uw dorp. De gronden vlakbij de gronden van uw familie werden ingepalmd door Momtaz. Momtaz was ook gebrand op enkele gronden die jullie bezaten en heeft uw familie gevraagd om hem de gronden te verkopen. Uw man weigerde maar besluit later om toch enkele gronden te verkopen, met name de gronden onder de 'Paghman'-heuvel. Met het geld zou hij het huis van zijn vader, waar jullie in woonden, heropbouwen. Ten tijde van de moedjahedien werd het huis immers gedeeltelijk vernield door een raketinslag. Het nieuws van de grondverkoop komt Momtaz ter ore en hij is wederom geïnteresseerd in deze gronden. Hij zou er twee of vijf lak voor betalen, afhankelijk van de grond. Jullie weten echter dat Momtaz vaak niet met geld over de brug komt en vrezen dat hij de eigendomsdocumenten in ontvangst zal nemen zonder ervoor te betalen. Uw man sprak met een vriend over de situatie en die vriend vond een koper in Kaboel, iemand die een belangrijke functie in de regering bekleedt. Uw man sloot een officiële verkoop af met de koper in Kaboel. Voor 30 lak gingen jullie gronden van de hand. Momtaz was ondertussen op de hoogte gebracht van deze verkoop en stuurde zijn mannen naar jullie huis. Hij eiste dat uw man de eigendomsdocumenten terug zou halen in ruil voor het geld van de verkoop. Uw man benaderde de nieuwe eigenaar van de gronden met die vraag, maar deze man weigerde terug te komen op de verkoop. Uw gezin verhuisde naar Kaboel, waar uw moeder, uw broer en zussen wonen. U schreef uw kinderen in op school en op de tiende schooldag komt uw oudste zoon, E., niet naar huis. U belde rond en uw man sprak met een notabele in de straat en de politie. Uiteindelijk telefoneerde er vijf dagen later een man die jullie vroeg om losgeld. U kon uw zoon even spreken en uw zoon zei u dat hij mishandeld werd en geen voedsel kreeg. Uw man kreeg de opdracht om geld naar een bepaald adres te brengen. Uw man werd aangevallen en ze eisten dat jullie de documenten zouden terughalen, uw zoon werd vrijgelaten. Gedurende de twee maanden die u hebt doorgebracht in Kaboel, werd u twee keer door de mannen bedreigd. Uw man heeft de tweede keer dat ze langskwamen om meer tijd gevraagd. Hij verkocht intussen de auto en de winkel en jullie zijn met zijn zessen Afghanistan ontvlucht.

Uw reis verliep via Iran en Turkije. In Turkije werd u echter van uw man en twee van uw kinderen gescheiden. U neemt medicatie en tijdens het lange wachten in Turkije verslechterde uw toestand zienderogen. U had bijna geen medicatie meer. De smokkelaar besliste om u eerst te laten vertrekken met twee van uw kinderen. Uw man en uw twee andere kinderen zijn achter gebleven. U hebt al gedurende zes maanden geen nieuws van hen ontvangen.

Op 27 september 2010 diende u bij de bevoegde asielinstanties uw asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een medisch attest en een schoolrapport van uw kinderen neer."

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- het is niet aannemelijk dat verzoeksters echtgenoot het risico genomen heeft om zijn gronden te verkopen aan iemand die niet tot de entourage van Momtaz behoorde;
- het is opvallend dat verzoekster volledig in het duister tast over de identiteit van de koper van de gronden, de tussenpersoon/vriend van haar man en de mannen die haar gezin lastig vielen;
- het is betrekkelijk merkwaardig dat een machtige persoon uit Kaboel interesse had om betrokken te raken in een grondconflict tussen haar gezin en Momtaz, temeer omdat verzoekster eerder had aangegeven dat zelfs Karzai machteloos is tegen deze mannen;
- een ander opmerkelijk feit is dat verzoekster geen hulp of bescherming gezocht heeft;
- er kan van uitgegaan worden dat verzoekster zich bij haar familie (haar moeder, haar broer en haar twee zussen) in Kaboel kan vestigen;
- voor burgers in de hoofdstad Kaboel bestaat er op dit ogenblik geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen. Zij voegt aan het verzoekschrift drie nieuwe stukken toe: een kopie van de verkoopakte van de gronden, een kopie van een verklaring, opgesteld door de vertegenwoordiger in de stad Paghman, waarin deze verklaart dat verzoekster en haar familie de stad verlaten hebben omdat ze afgeperst, geslagen en bedreigd zijn wegens de verkoop van hun grond en een kopie waaruit blijkt dat verzoeksters echtgenoot de verdwijning van hun zoon gemeld heeft aan de politie in Kaboel. Zij voert verder aan dat het niet ongeloofwaardig is dat zij niet op de hoogte was van de naam van de koper, gelet op de maatschappelijke positie van de vrouw in Afghanistan.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster om haar subsidiaire bescherming te verlenen. Zij stelt dat de commissaris-generaal de veiligheidstoestand in de streek Paghman moet beoordelen, aangezien zij daar sinds haar huwelijk gewoond heeft, haar echtgenoot daar een huis heeft en zij enkel de laatste maanden voor haar vertrek uit Afghanistan in de stad Kaboel gewoond heeft.

2.2. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat aan verzoeksters asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. De commissaris-generaal heeft immers terecht aangehaald dat het niet aannemelijk is dat verzoeksters echtgenoot het risico genomen heeft om zijn gronden te verkopen aan iemand die niet tot de entourage van Momtaz behoorde, dat het opvallend is dat verzoekster volledig in het duister tast over de identiteit van de koper van de gronden, de tussenpersoon/vriend van haar man en de mannen die haar gezin lastig vielen, dat het betrekkelijk merkwaardig is dat een machtige persoon uit Kaboel interesse had om betrokken te raken in een grondconflict tussen haar gezin en Momtaz en dat het opmerkelijk is dat verzoekster geen hulp of bescherming gezocht heeft. De drie stukken die verzoekster in kopie aan haar verzoekschrift heeft toegevoegd, kunnen deze vaststellingen niet weerleggen. Ter terechtzitting legt verzoekster de originele exemplaren neer van het schoolrapport en de verklaring van de vertegenwoordiger van de stad Paghman. Het schoolrapport, waarvan de authenticiteit niet in twijfel wordt getrokken brengt niets wezenlijks bij aan het eigenlijke asielrelaas dat uitsluitend over een grondconflict gaat. De verklaring van de vertegenwoordiger van de stad Paghman is duidelijk op verzoek opgesteld waardoor dit document geen objectieve bewijswaarde heeft. De verklaring van de politie van de stad Kabul is een kleurenkopie waaraan geen bewijswaarde wordt gehecht aangezien kopieën gemakkelijk door knip-en plakwerk te vervaardigen zijn. Ten slotte kan worden vastgesteld dat van het belangrijkste document van het asielrelaas, met name de verkoopakte, geen origineel exemplaar kan worden neergelegd zodat ook hiervan kan worden besloten dat de neergelegde kopie geen bewijswaarde heeft. Verder is het ook gelet op de maatschappelijke positie van de vrouw in Afghanistan niet aannemelijk dat verzoekster volledig in het duister tast over de identiteit van de koper van de gronden. Het gaat hier immers om een zeer ingrijpende beslissing van haar echtgenoot die er uiteindelijk zelfs toe geleid heeft dat haar zoon ontvoerd werd en dat het hele gezin Afghanistan moest ontvluchten.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Om dezelfde reden maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Verzoekster maakt ook niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoekster een binnenlands vestigingsalternatief heeft in de stad Kaboel aangezien haar moeder, haar broer en haar twee zussen daar wonen. Bovendien heeft haar echtgenoot in de stad Kaboel een winkel. De commissaris-generaal heeft verder terecht geoordeeld dat burgers op dit ogenblik in de stad Kaboel geen reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit het Cedoca-rapport van 17 augustus 2010 over de veiligheidssituatie in Afghanistan en in de stad Kaboel (bijgewerkt op 20 januari 2011) blijkt dat verschillende gezaghebbende bronnen aangeven dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal verschillend is. ICRC maakt een onderscheid tussen combat zones in meer dan de helft van het land en asymmetrische aanvallen in de rest. De VN-rapporteur met betrekking tot wederrechtelijke dodingen stelt dat in grote delen van Afghanistan een gewapend conflict aan de gang is. In de stad Kaboel bestaat het geweld volgens het

Cedoca-rapport vooral uit zelfmoordaanslagen en bembommen. Door de grote internationale aanwezigheid en het politieke belang van de hoofdstad proberen antiregeringselementen spectaculaire aanvallen uit te voeren tegen highprofiledoelwitten zoals ambassades en overheidsgebouwen. Strategische wegen en drukke invalswegen vormen een doelwit voor bembommen en bomaanslagen op de talrijke Afghaanse en internationale patrouilles. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de stad Kaboel plaatselijk en niet aanhoudend is en de vorm aanneemt van asymmetrische aanvallen, zodat er geen sprake kan zijn van een conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker weerlegt deze informatie in zijn verzoekschrift niet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER